

[Valdemar Sørensen.]

som Forholdene i Verden ligger, er det bedst at bevare, hvad man har af Herredømme over de økonomiske Kræfter, der kan udfolde sig paa det Omraade, Lovforslaget beskæftiger sig med, og vi mener derfor, at denne Lovgivning, som jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Krag populært kunde betegne som en Lukkelov, bliver gennemført som en Slags Sikkerhedsforanstaltning.

Om de enkelte Paragraffer i Lovforslaget skal jeg ikke gøre nærmere Bemærkning. Den ene afhænger af den anden. Jeg skal blot sige om den af Paragrafferne, der behandler det samme Forhold som det af det ærede Medlem Hr. Hasle stillede Forslag, at jeg naturligvis ikke skal gøre mig skyldig i den parlamentariske Usømmelighed slet ikke at omtale det ærede Medlems Forslag, men at jeg i Overensstemmelse med vore Anskuelser om hele Forholdet, der jo ogsaa behandles i den højtærede Indenrigsministers Forslag, naturligvis langt maa foretrække Bestemmelserne om Konverteringsafgiften i dette, og jeg skal hermed anbefale, at man stemmer for den højtærede Indenrigsministers Forslag.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Mortensen: Jeg vil blot sige, at egentlig var det mig, der skulde have talt om det ærede Medlem Hr. Hasles Forslag om Ophævelse af Konverteringsafgiften. Naar jeg ikke fandt Anledning til at sige noget om det, var det, fordi Muligheden for en Ophævelse af Konverteringsafgiften er indeholdt i Indenrigsministerens Forslag. Jeg tror dog, at det er lovlig højt oppe i den Forbindelse at tale om parlamentarisk Usømmelighed.

Indenrigsministeren (Dahlgård): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget fra Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Ordførere og ogsaa for den Tilslutning, som jeg forstod, det ærede Medlem Hr. Krag ydede Forslaget. Jeg kan ganske kort sige, at hvis dette Lovforslag gennemføres, er det min Hensigt i Henhold til § 2 midlertidigt at ophæve Bestemmelserne i Loven af 16. December 1933, § 7, 1ste og 2det Stykke, og paa samme Maade er det min Hensigt indtil videre at ophæve Konverteringsafgiften i Henhold til § 3.

I Forbindelse med Omtalen af § 1 udtalte det ærede Medlem Hr. Krag, at

Affattelsen af denne Paragraf maaske var en særlig Form for en Erkendelse af, at man ikke længere kunde hindre Udlaan i 4½ pCt.s Serierne. Nej, det er det ikke, for i saa Henseende er dette Lovforslag ikke nødvendigt. Jeg har i Henhold til Loven af 16. December 1933 Bemyndigelse allerede nu til at aabne de 4½ pCt.s Serier, saa det har ikke været Formaalet. Der er med Hensyn til dette Spørgsmaal om Aabning af 4½ pCt.s Serierne ret forskellige Opfattelser i forskellige Kredse. Jeg skal ikke her komme ind paa, at gengive de Synspunkter, som har mødt mig fra de to Sider; der er sket Henvendelser til mig fra mange Personer, der ikke politisk staaer mig nær, om ikke at aabne 4½ pCt.s Serierne. Jeg skal slet ikke komme ind paa dette Spørgsmaal i Dag, men blot sige, at det forekommer mig rimeligt, at Indenrigsministeriet med Hensyn til Anvendelsen af § 1 afventer Klaringen af Folketingets Stilling til de store Kreditforeningslags Principper og til de Retningslinier, som er nedlagt deri med Hensyn til den fremtidige Obligationsudstedelse.

Dertil kommer endelig endnu en Betragtning, der er Baggrunden for, at § 1 er affattet, som den er, altsaa at § 1 foruden at opretholde den Bemyndigelse, jeg i Forvejen har til at aabne for 4½ pCt.s Serierne, tillige giver mig Bemyndigelse til igen at standse 4½ pCt.s Serierne. Det er den Betragtning, at man maa erindre, at i det store Kreditforeningsforslag er der visse Bestemmelser, som overhovedet ikke faar Gyldighed for de før Lovforslagets Vedtagelse bestaaende Serier, men som først faar Gyldighed for fremtidige Serier; og derfor kunde det Forhold meget vel komme til at foreligge, at man, hvis det store Lovforslag, Folketinget arbejder med, gennemføres, vil finde det rigtigt, at de ældre Serier lukkes, for at Lovforslagets Bestemmelser kan faa fuld Virkning derved, at der kun findes nye Serier. Man kan diskutere, i hvilken Grad det er ønskeligt eller berettiget, men at denne teoretiske Mulighed er til Stede, er ganske givet. Derfor er § 1 affattet, som den er.

Det ærede Medlem Kr. Krag udtalte sig om Udsigterne for Konverteringen i Fremtiden. Derom skal jeg for min Del ikke spaa. Jeg vilde da navnlig ikke paa nogen Maade sige noget saa bestemt, som det ærede Medlem gjorde her i Dag, om, at enhver Tanke om en Nedgang i Rentefoden skulde være udelukket i den kommende Tid. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man i Efteraaret 1931, da Sammenbrudet paa